

Szocialista brigádok az óvodáért

Szegeden, a Petőfi Sándor sugárúti napközi óvoda szülői munkaközössége nagy odaadással és szeretettel osztozik azokban a tennivalókban, amelyekkel szebbé, barátságosabbá lehet varázsolni a kicsinyek második otthonát. Még tavaly kötött az óvoda vezetősége szocialista szerződést a Volán 10. sz. Vállalat Zalka Máté és Salvador Allende I. brigádjával, amelynek tagjai, kőművesek, festők, lakatosok, asztalosok és más szakemberek, akik elvállalták az óvoda patronálását, Szabad szombatoként, valamint munkaidő után átfestették a kicsinyek étkező asztalait, padokat, székeket, udvari játékokat. Készítettek térelválasztókat, virágtartókat. A balesetmentes környezet biztosítása érdekében védőkerítést szereltek az udvaron a hinta köré.

Varga Margit, az óvoda vezető-helyettese örömmel mutatja meg nekünk is a sokféle nagyszerű munkát, amelyet

a brigád tagjai eddig végeztek, becslés szerint mintegy 100 ezer forint értékben. A petőfitelepi óvodában lebontották a még használható vaskerítést, amelyet Volán 10. Vállalat szocialista brigádjának kőművesei beépítettek a Petőfi Sándor sugárúti óvoda utcai frontjára. Ez a munkát még tart, de hamarosan befejezik, s akkor az óvoda utcára néző képe is előnyösen megváltozik. Az óvoda udvarán átfestették a többi portától elválasztó belső falakat, sőt az ügyes kezű festők mesefigurákat is varázsoltak rá a kicsinyeknek. Az udvart átszelő járdára betonlapokat fektettek, rendbehozzák a babakázt, az udvari tusolóhoz pedig levezették az épületből a melegvízvezetékét. A Volán 10. sz. Vállalat e két szocialista brigádjának sok köszönetet mondanak a kicsinyek, összesen hatvanan, kisfiúk, kislányok.

Megkezdődött a közgazdász-vándorgyűlés

Kedden Szolnokon dr. Csikos Nagy Béla államtitkár, a Magyar Közgazdász Társaság elnöke vezetésével megkezdte háromnapos munkáját a XIV. közgazdász-vándorgyűlés. A nyitó plenáris ülés elnökségében helyet foglalt Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese, dr. Faluvégi Lajos pénzügyminiszter, dr. Gergely István, a Szolnok megyei pártbizottság első titkára, az ülés társelnöke, valamint politikai, gazdasági és társadalmi életünk több más vezető képviselője. A vándorgyűlés város nevében Sándor László, a városi pártbizottság első titkára köszöntötte a vándorgyűlést több mint hatszáz résztvevőjét. A tanácskozás központi előadását dr. Faluvégi Lajos tartotta *Gazdasági fejlettség, gazdasági szerkezet, a közgazdász új jelenségei* címmel.

A plenáris ülésen felszólalt Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese, aki egyebek között arról szólt: a közgazdászok körében immár hagyomány, hogy napirendre tűzik a szocialista építés időszerű kérdéseit. A jelenlegi vándorgyűlés témája: a gazdasági szerkezet átalakítása, gazdasági életünk elemzése — kiemelt központi feladat. A jövőt megalapozni a mával kell, amikor az ötödik ötéves terv, illetve a hosszú távú 15 éves terv programjának kimunkálása van soron.

A vándorgyűlés délután három szekcióban folytatta munkáját. A gazdasági szerkezet fejlesztésével szemben támasztott gazdaságpolitikai követelményeket tárgyaló szekciót elnökölte dr. Bognár József, a Magyar Tudományos Akadémia Világgazdasági Kutatóintézetének igazgatója — az iparpolitika és iparszerkezeti szekciót dr. Trethon Ferenc pénzügyminiszter-helyettes — a mezőgazdasági és feldolgozóipari szekciót dr. Romány Pál, az MSZMP Központi Bizottsága osztályvezetője elnökletével tárgyalja a vándorgyűlés központi témáját.

Együtt élni

Nevek, nevek és ismét nevek. Panaszok gyűlnek hosszú sorba a szerkesztőség postájában. Segítséget kérő, elkeseredett, hosszú levelek. Sorsok bontakoznak ki a reménytelen, öreges kézzel írt sorokból. Mert az együttélés áldozatait, kiszolgáltatottjait szinte mindig idős emberek. Már elvesztették minden reményüket, hiába fordultak bírósághoz, tanácshoz, hiába születtek ítéletek, határozatok ügyükben, életük csak nem fordul semerre, minden marad a régiben.

Albérlok, társbérlok vagy szomszédok, idős, rendszerint egyedülálló emberek, akik kimozdulni sem mernek a számukra megmaradt egyetlen lyukból, akik elől nemcsak a konyhát, de a vizet, a fűtés lehetőségét is elzárják, akikről csak egyet vennének jó néven, ha pusztulnának végre a lakásból, akárhogyan is. Szóval és tettel egyaránt szettetik is ezt a folyamatot.

Emberek panaszkodnak reménytelenül, soraikon többnyire érződik, hogy már nem látnak kiutat, hogy a bíróság, a tanács és a rendőrség után hozzájuk már jöszerevel csak azért fordulnak, legyen módjuk kiönteni lelküket, elsírni sorsukat. Elsírni azt, amire azt mondja az ember: ha csak a fele is igaz, akkor már elviselhetetlen. És sajnos, többnyire nemcsak a fele igaz.

Tragikus sorsú emberek, akiknek igazságot szolgáltatni is végtelenül nehéz — hiszen a főbérlok gondosan ügyel arra, hogy tanu ne legyen semmire —, s még nehezebb igazságuknak érvényt is szerezni. Hiszen hiába büntetik a főbérlok, a társbérlok, minden marad a régiben. Legfeljebb óvatosabban, de annál körömföntőbb módon kínozza azt, akit szerencsétlensége kiszolgáltatott neki.

Szocialista együttélésről beszélünk, emberi, tisztességes normákat követünk meg minden közösségben, de többnyire tehetetlenül állunk a lakók közötti perpatvarokban, legyen szó átgondolt embertelenségről vagy akár csak apró kellemetlenkedésekről. Tehetetlenül állunk, amikor az elemi tisztesség, jóérzés és emberség hiányába ütközünk. Tehetetlenül és értetlenül. Mert hiszen az csak az enyhébb eset, amikor az egyik lakó pusztán irigységből, vagy ki tudja, milyen ostoba okból nem hajlandó a másiknak átadni a mosókonyha kulcsát, amelynek őrzésével és kezelésével őt bízta meg a házkezelőség. Nem hajlandó, pedig ő nem is használja. Az sem tragédia, ha valaki fapapucsban szaladgál egész nap lakásában és az alatta lakó kérésére, könyörgésére sem hajlandó erről lemondani. Ezek az enyhébb esetek, s legfőképpen értetlenül bámul az ember azon, hogy valaki hajszálnyi megértést sem hajlandó tanúsítani embertársa iránt. Am az ilyen esetek is panaszok, beadványok, ellenségeskedések és fölösleges stresszek forrásai. De ha az illyesmit sem érti az ember, hogyan érthetné az idős albérlok vagy társbérlok módszeresen kegyetlen üldözését, azt a kegyetlenséget, amely már-már pszichológiai gyilkossági kísérletnek is bevalna.

A panaszokat olvasva, az elképesztő történeteket hallgatva, az ember csak elkeseredett tehetetlenségét érez, hiszen mit tehetne, ha bíróság, hatósági döntéseknek sem sikerült érvényt szerezni. Legfőképpen csak gondolkodni lehet ilyenkor az emberi tisztesség normáin, azokon a normákon, amelyeket a szocialista embertől, vagy legalábbis egy szocialista ország polgárától elvárnánk.

Értetlenül olvassa az ember az elkeseredett sorokat, hiszen tudja, hogy ebben a szocialista országban szereznek adnak rendszeresen, térítés nélkül vért, hogy segítsenek bájba jutott embertársaikon. Százazrek, milliók dolgoznak társadalmi munkában azért, hogy valamennyiünk élete szebb és jobb legyen. S ugyanebben az országban akadnak emberek, akik módszeresen kegyetlenkednek másokkal.

Sokszor mondjuk: káros, a társadalomnak sok kárt okozó emberi vonás a közömbösség. Ideálunk az aktív, a saját hasznát is a közösség boldogulásában kereső, cselekvő, közéleti ember. Igaz, azt is jól tudjuk, e feltételeknek egyelőre még nagyon sokan nem tudnak, vagy nem akarnak megfelelni. Noszogatóra, meggyőzőre szorulnak a passzív, közömbös emberek, de mi legyen azokkal, akik egyáltalán nem passzívak, hanem önzésükben tevékenyek, az embertelenségben aktívak. Ezekhez a feudális vonásokhoz képest a polgári közömbösség is hasznos, tisztességes magatartásnak számít.

Mit lehetne tenni az embertelen emberek ellen? Mit lehetne tenni azok ellen, akik fittyet hánynak, nemcsak az emberségre és elemi tisztességre, hanem hatósági, bírósági döntésekre is? S talán tesszik ezt azért, mert bármennyi büntetést is fizetnek, még birtokon belül maradnak, s kamatostól törleszhetnek áldozatuknak.

Nagyon nehéz, szinte lehetetlen bármit is tenni, hiszen az albérletek és társbérletek megszüntetéséhez lakások ezreire volna szükség, s a szerzett jogot a törvény tiszteletben tartja. Csak egy a kérdés. Ha valaki nem hajlandó tisztelni sem embert, sem törvényt, miért kell tisztelni az ő lakásbérleti jogát, miért lehet bizonyos abban, hogy főbérlete örökre szól? Mert hiszen van házirend, vannak emberi és szocialista normák az együttélésnek, s törvények az emberek védelmére! Ha valaki mindezt sorozatosan megszegi, ha hiányzik belőle az az elemi tisztesség, amely alkalmassá teszi a társadalmi együttélés egyik elemi fokára, arra, hogy „csak” lakó legyen, miért nem lehet fölbontani bérleti szerződését, s megfosztani őt szerzett jogától, főbérletétől, amelyet arra használ föl, hogy másokat önkényesen megfoszson elemi jogaitól? Talán ezekkel az emberekkel is meg lehetne ismertetni, mit jelent lakás nélkül, szerzett jogok nélkül, albérletben élni. Hiszen nincsenek is sokan, de kis számukban is alkalmasak arra, hogy elvegyék az ember hitét, életüket tegyenek tönkre, s büntetlenségükkel netán példát adjanak másoknak is.

Említtük az előbb: lakások ezreire volna szükség ahhoz, hogy fölszámolhassuk az albérleteket, társbérleteket, amelyek forrásai az együttélés visszafordításának. Épülték és épülnek ezek a lakások. Az idén fejeződik be a tizenöt éves lakásépítési program, s ez alatt egymillió új lakás épül az országban. Elkészült és fejlődik a házigyárak hálózata, s a lakásépítkezések üteme sem csökken a jövőben. Ezek az áldatlan állapotok tehát elvileg hamarosan, öt-tíz éven belül megszűnnek. Csakhogy idős emberekről van szó, őket nemigen vigasztalhatja a tízéves perspektíva, ezért is kellene mihamarabb megoldást találni az ő gondjaikra, nyomasztó helyzetükre. Mert hiszen alighanem ők az utolsó generáció, akiknek viselniük kell az albérlet és társbérlet őket, öregeket sújtó terheit. S bár ezek az áldatlan állapotok többé nem születnek újjá, az ő sorsukra most kell és lehet is megoldást találni.

szávay istván

A mozgalmi munka tapasztalatai

Ülésezett a KISZ Csongrád megyei Bizottsága

Ülést tartott tegnap a KISZ Csongrád megyei Bizottsága az újszegedi vezetőképző iskolában. Az ülésen részt vett és felszólalt dr. Komócsin Mihály, a megyei pártbizottság első titkára. A KISZ Központi Bizottsága képviselőjében jelen volt és felszólalt Bánhidi Emil.

Két jelentős szerepelt az ülés napirendjén. Tóth Zsuzsa, a KISZ megyei bizottságának titkára a KISZ KB 1974. áprilisi határozatának végrehajtásáról és a mozgalmi munka múlt évi, illetve ideai tapasztalatairól terjesztette elő beszámolóját, amelyet vita követett. Ezután a párt XI. kongresszusán elfogadott határozatok ismeretéről készített jelentést hagyta jóvá a megyei bizottság, amelyet Bódi György, a KISZ-bizottság első titkára terjesztett az ülés elé.

Az első, téma vitájában tizenkétten szólaltak fel. Megállapították, hogy a KISZ KB múlt évi áprilisi határozata nagy jelentőségű, és annak végrehajtásában pozitív tapasztalatokat hozott az elmúlt év Csongrád megyében. Dr. Komócsin Mihály felszólalásában hangsúlyozta: ez a határozat nagy változást jelent a KISZ életében. Olyan változást, amely alapvető kérdésekkel függ össze, mint a KISZ kommunista jellegének érvényesítése, a tagfelvétel új rendszere, a szövetség tagjainak kötelezettségei, a munka értékelése: Azaz: a szocializmust építő közösséghez való személyes viszony.

Az áprilisi határozat többek között arra is lehetőséget ad, hogy az ifjúsági alapszervezetekben kollektív értékelés alapján mondjanak véleményt a tagokról, és a munkát nem végző passzív fiatalokat akár el is tanácsolják a szervezetből. Bár nem

sok idő telt el az újszerű munka megindulása óta, a megyei bizottság mégis megállapíthatja: erősödik a KISZ kommunista jellege, befolyása és tekintélye. Létszáma is emelkedett, noha az új követelmények szellemében sok fiatal eltanácsoltak. A vitában egységes álláspont alakult ki: az áprilisi határozat hozzájárul a fiatalok politikai aktivitásának növeléséhez. A felszólalók közül többen említették, hogy helyenként nem érik elég világosan a határozat lényegét, céljait. Nyilvánvaló, hogy az abban megfogalmazott fel-

adatokat, célokat körültekintő politikai nevelő és szervező munkával kell és lehet elérni, következetesen ragaszkodva a legfontosabb követelményekhez: olyan légkört kell teremteni az alapszervezetekben, hogy a fiatalok tudatosan vállaljanak több munkát a közösségért. Követelmény a közéletiségre való nevelés, valamint az is, hogy a KISZ munkája része legyen a párt kéaderpolitikai törekvéseinek. Dr. Komócsin Mihály arra is felhívta a figyelmet, hogy a KISZ alapszervezetei munkájuk során igényeljék rendszeresen, az eddiginél gyakrabban a helyi pártszervezetek segítségét.

A vita után az ülés elfogadta a beszámolókat.

Nyíltan, őszintén, demokratikusan

A HVDSZ megyei küldöttértekezlete

Négy és fél esztendő után tegnap, kedden, ismét tanácskoztak a Helyiipari és Városgazdálkodási Dolgozók Szakszervezetének Csongrád megyei küldöttéi Szegeden, a Tisza-szálló hangversenytermében. Az elnökségben foglalt helyet Deák Béla, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára, s Fabók Zoltán, a HVDSZ főtítkára is.

A megyebizottság nevében dr. Csala Mihály titkár számolt be az előző küldöttértekezlet óta végzett munkáról. Érintette a gazdasági munkát segítő tevékenységet,

a szakszervezet érdekvédelmi szerepét, majd áttért a politikai, kulturális és nevelési feladatokra. A beszámoló szót a munkakörülmények alakulásáról is. A helyiiparban és a városgazdálkodásban dolgozók mintegy 45 százaléka viszonylagosan jó, 15 százaléka elfogadható, ugyanennyi rendkívül rossz, és több mint egynegyede kifogásolható körülmények között végzi munkáját. Tapasztalható ugyan fejlődés, de sokéves elmaradást rövid négy esztendő alatt nem lehet pótolni. A jelentés különösen súlyosnak ítélte a Szegedi Fonalfeldolgozó Vállalat munkabiztonsági és szociális helyzetét.

A szämvezgáló bizottság jelentése után hozzászólások következtek. Többek között Fabók Zoltán főtítkár arról beszélt, milyen fontos feladatok a szakszervezeteknek föl-

tárni a párt előtt a munkások véleményét, őszintén, becsületesen. Deák Béla a Csongrád megyei pártbizottság nevében is üdvözölte a küldötteket. Elmondta, hogy a helyiipar, és különösen a városgazdálkodási dolgozói saját helyzetben vannak. Munkájukat nap mint nap a lakosság szeme előtt végzik, ha akarjuk, ha nem, észrevesszük hibáikat, eredményeiket. Ők viszont bebizonyították, érdemes elfogadni a jogos kritikát, hiszen közös érdekekről van szó. A városi pártbizottság titkára hangsúlyozta, hogy mindig könnyebb megoldani olyan dolgokat, amelyekben a szakszervezet és a pártszervezet egységes álláspontot képvisel. Igen hasznos tehát a rendszeres munkakapcsolat.

A tanácskozás résztvevői végül megválasztották a 15 tagú megyebizottságot, melynek elnöke Csontos János, titkára pedig Nagy Zoltán lett. Választottak még 20 tagú küldöttséget az SZMT-be, 15 küldött pedig a HVDSZ VII. kongresszusán képviseli Csongrád megyét.

Koszorúzás Lékai János születésének évfordulóján

Születésének 80. évfordulójára alkalmából kedden elhelyezték a megemlékezés, a kegyelet koszorúit Lékai Jánosnak, a magyar és a nemzetközi kommunista ifjúsági mozgalom kiemelkedő vezetőjének hamvait tartalmazó urnánál Budapesten, a Mező Imre úti temető munkásmozgalmi panteonjában.

A KISZ Központi Bizottsága és budapesti bizottsága nevében Lehoczky István, a

KISZ KB osztályvezetője és Dérfalvi István, a KISZ budapesti bizottságának titkára, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége nevében Pásztor János főtítkár-helyettes és Benkő Károly, a társadalmi bizottságok titkára, a KISZ budapesti bizottsága Lékai János titkárképző iskolája nevében Németh András igazgató és Nagy Rozália hallgató koszorúztak.